

féléken fordul elő a hárszú (*Ernoporus tiliae*), de erővédelmi jelentősége nincsen. Fakitermelés után, a visszamaradó vékonyabb (<10cm) ágakban fejlődhet ki, esetenként akár tömegesen is, de egészséges fát nagy egyedszám esetén sem támad meg.

A lepkék közül az erősen polifág farontó lepkék (*Zeuzera pyrina* és *Cossus cossus*) jelenhetnek meg, összefurkálva a fatestet.

Virágzat és termés

Ahogy az már a cikk elején is előkerült a hárs beporzó rovarközössége igen változatos. Megtalálható benne valamennyi hazai beporzó csoport, mint a méhek, poszméhek, pösörlegyek. Külön említést érdemel a fiatal terméseket fogyasztó verőköltő bodobács (*Pyrrhocoris apterus*) (ami a közhiedelemmel ellentétben nem a vérvörös színéről kapta a nevét, hanem arról, hogy a tél végi-kora tavaszi verőfényes napok már előcsalogatják rejtekhelyéből). Nagyszámú kolóniáit figyelhetjük meg egy-egy hárs tövében. Ez a rovarcsoport a rovar-tani kutatások egyik célcsoportja sok érdekes és új információval (például egyedekre jel-

lemző viselkedésmintázat, nagyfokú genetikai variabilitás etc.).

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy az ezüst hárs ízeltlábú faunája csupán kismértékben tér el a többi hazai hársfajtától. Nagyszámú polifág (szinte mindent elfogyasztó) és oligofág (több gazdanövényen is megélő) rovarfaj él meg

a fa különböző részein és viszonylag alacsony a specialista (monofág) fajok száma. Ennek ellenére jelenléte – a többi hársfajjal együtt – jelentős mértékben hozzájárul egy adott erdőterület ízeltlábú közösség változatosságához. Arról nem is beszélve, hogy a hársmez az egyik (ha nem a) legfinomabb mézünk.

Konferencia az ezüst hársról

2010-ben az ezüst hársra (*Tilia tomentosa*) esett az év fáját meghatározó kuratórium választása. Ennek az értékes fafajnak jelentős hányada Somogyban, itt is kiemelten a Zselichen található, melynek jellegzetes, meghatározó elegyfaja. Erről vall a kiváló somogyi származású tudós, *Haracsi Lajos* 1930-ban megjelent tanulmánya is, a „*Két figyelmet érdemlő fajfaj*”, melynek egyike a somogyi ezüsthárs. A faj kiemelkedő helyi jelentősége adta az apropóját, hogy a SEFAG Zrt., az OEE Kaposvári Helyi Csoportja és a Somogy Megyei Erdész és Természetvédő Egyesület szakmai konferenciát rendezett az ezüst hárs témakörében. A programon erdészeti, természetvédelmi, vadgazdálkodási szakemberek – mintegy nyolcvan fő vett részt.

A Kardosfa Hotelben zajló rendezvényen a következő előadások hangzottak el:

– *Bacsi András*, ágazatvezető (Kaposvári Erdészeti): Az ezüst hárs dendrológiai, ökológiai jellemzői, helye és szerepe a zselici erdőkben.

– *Pintér Ottó*, erdészeti igazgató (Zselici Erdészeti): Az ezüst hárs erdőgazdasági és kertészeti jelentősége.

– *Balogh Tamás*, vadgazdálkodási előadó: Az ezüst hárs vadgazdálkodási jelentősége.

– *Mészáros József*, titkár (Somogy megyei Agrárkamara): Az ezüst hárs méhészeti jelentősége.

Az előadásokat hozzászólások, majd terepi bemutatók követték. A résztvevők egyebek között meglátogatták a Millenniumi ezüsthársast is, amelyet

1896-ban az Eszterházy herceg erdőbirtokán a „cserlái akol körül”, négyszáz darab tíz éves hársból, **18M96** alakban ültettek. Egy bő évszázad után a facsoportból mára 71 darab maradt – a természetes kihalást felelősen beavatkozás is segítette, de a háború alatt a terület még hadászati szerepkört is betöltött.

Detrich Miklós

